

Steffen Larsens tale ved 3. behandlingen af koranlov

Taler

Steffen Larsen
Formand for Retsudvalget og
medlem af Folketinget for
Liberal Alliance

Dato

7. december 2023

Sted

Folketingets talerstol,
Christiansborg

Omstændigheder

Tale ved 3. behandling af lovforslag nr. L 65: Forbud mod utilbørlig behandling af skrifter med væsentlig religiøs betydning for et anerkendt trossamfund

Tak hr formand. Jeg har aldrig været så ked af at stå på en talerstol, som jeg er i dag. L65 er designet til at hæmme ytringsfriheden og den kunstneriske frihed. Det er intet at være stolt af, det er faktisk med sorg at jeg overhovedet skal stå her og forsvare de værdier som nu skæres skiver af, af beboerne i dette hus af love og ord. Og hvad er der så galt med at det her forslag begrænser ytringsfriheden og den kunstneriske frihed? Det spørgsmål hører jeg alt for ofte til at det kan ignoreres. Du er jo stort set Rindalist Steffen, hvad går du op i kunsten for? Hvorfor betyder det overhovedet så meget for dig og dem som dig? Det går jeg naturligvis op i, det går vi naturligvis op i, fordi vi ikke er sjælløse barbar og kræmmersjæle.

Kunst er det der gør 'os' som folk og kultur til det vi er, siden vi har kunnet bruge værktøjer for første gang, har vi været drevet til at udtrykke ideer der går udover vores eksistentielle begrænsninger. Vi har været fanget af ideen om at skabe noget der overlever vores korte liv, søgt at skabe noget der kan fortælle historien om os længe efter vi har levet og er døde. Både i form af skulpturer, sange og sagaer. Men også i form af den politik vi har ført, den retning vi har haft mod frihed for høj som lav, ligestilling mellem kønnene, universelle menneskerettigheder og de uundgåelige konflikter som vi har løst politisk i stedet for med vold. Der har vores kunstnere, vores filosoffer, vores ideologer og tænkere været uundværlige.

Vores kunst er et udtryk for hvem vi er, hvem vi har været og hvad vi kan blive hvis vi anstrenger os eller hvad der kan ske hvis vi ikke passer på. Det er både det

gode og det dårlige. Kunst tillader os at undersøge vores højeste håb og vores dybeste frygt. Styrken i vores medfølelse og mørket i vores ondskab. Kunst kan fylde vores sind med historier om mod og beslutsomhed, eventyr og spænding eller hævn og vrede. Kunst kan tilføre os visdom og viden, det kan øge vores fantasi og begejstring for verden. Kunst kan føre os til fremmede verdener og vise os styrken i kærlighed og venskab eller faren ved konflikt og forfald. Det kan vise os vovemodet fra store helte eller de mest skrækindjagende skurke. Det kan få os til at grine og græde, det kan vise os det bedste og det værste ved menneskeheden. Det kan endda sætte spørgsmålstegn ved hvad det vil sige at være et menneske.

Kunst kan gøre alt dette af en grund, og kun af en grund!!! Fordi det er fritstillet til at være det. Det er frit til at være modigt, provokerende og kontroversielt.

Men Allerede nu ser vi de nederdrægtige ændringer i kulturen. Den politiske korrekthed, voldsmandens veto og identitetspolitikken der dræner sjov, ambitioner og individualismen ud af alt det rører ved, i sit evige korstog for ikke at fornærme nogen og for at skade enhver der siger det forkerte. Det er ikke bare kunst der produceres i nutiden der kompromitteres.

Disse samme stemmer kalder med højere og højere volumen og lavere og lavere tålmodighed, for at de ting der allerede er skabt skal ændres. I stedet for at blive bevaret, beskyttet og respekteret bliver store dele af vores kultur simpelthen redigeret til at passe til en anden virkelighed eller bare direkte fjernet fra vores museer og vores aviser.

Vi tør ikke længere lave satire, vi tør ikke længere undervise i Muhammed-krisen i vores skoler, vi tør ikke længere lade vores jødiske medborgere være uden beskyttelse døgnet rundt og værst af alt, vi tør ikke længere forsvare ytringsfriheden, skulle den fornærme de voldelige diktatorer ude i verden.

Hvad vil der være tilbage når det hele er overstået? En kold, steriliseret, censureret, sjælløs verden. En verden hvor kreativitet, fantasi og det frie udtryk er forbudt. Således at man ikke risikerer at krænke nogen. En verden der er begrænset af frygt og skam. I stedet for at være drevet af nysgerrighed og inspiration.

Oplysningstidens arv til Vestens sjæle vil være fordampet som dug for solen, en

lille indrømmelse til de formørkede og totalitære kræfter i denne verden. For det er ikke det enkelte tiltag der er problemet, det er de mange små skridt.

Vores samfundsform er ved at dø de 1.000 små snits død.

Men det behøver ikke at være på den måde, vores kultur er det vi er, dem vi var, dem vi kan være. Det er vores håb og vores frygt. Det er de bedste og værste facetter af vores civilisations natur og hver eneste gang vi ødelægger, censurerer og fjerner en del af det. Mister vi endnu en lille del af os selv, vores kultur bliver drænet, ikke beriget. Vi bliver en lille smule mere frygtsomme og sky i stedet for mere modige og selvsikre.

Vi lærer at adlyde og bliver konforme i stedet for at stille spørgsmål og udfordre. Vi viser en ringeagt for tidligere generationers arbejde og eftermæle; for alle deres laster og dyder, deres styrker og svagheder, deres triumfer og fejlslag. De er også en del af os. Og de bør som os, ikke blive kompromitteret. For i deres handlinger og historie, der er der en lektie til os, både for det gode og det onde.

Så når vi ser tilbage på denne dag om mange år, så kan vi se tilbage på den med skam eller med glæde. Glæden ved at vi gjorde det rette, at vi undlod at knæle for mørket i denne verden. Eller skammen ved at vide, at i denne sal, der underkastede man sig ufriheden i en påstået pragmatisme. En kortsigtet pragmatisme. En åndløs politisk korrekthed skabt af en manglende tro på vores egne styrker og det mod som vi ellers havde stået for.

Det værste ved dette knæfald og regeringens åndløse omtale af sig selv som 'ansvarlig' er at regeringen opfører sig som kujoner.

Det er jo reelt Danmark der nu går enegang og indfører en af de skrappere blasfemilove i Europa og værre endnu, så efterlader vi Sverige alene i arenaen. Sverige står med oprejst pande som vi gjorde under Muhammedkrisen og Danmark stikker halen mellem benene.

Det er jo den omvendte verden af hvad jeg troede jeg nogensinde skulle opleve.

Jeg tror på at Danmark er bedre end det her, at det danske folk vil noget andet, at vi ikke bør ende med at stå på ufrihedens side pga. pres fra OIC, sikkerhedstrusler fra Islamiske terrorister fra Al Qaida og Islamisk Stat, ondskab

opstået i vores midte fra religiøse fanatikere i formørkede moskeer. For det er ikke dem der skal bestemme hvilke love der laves i vores land, det er ikke dem der skal styre hverken Udenrigsministeren, Justitsministeren eller Statsministerens hånd! Den lovgivende forsamling er jer! Jer her i salen! Og jeg citerer jer kære folketingskollegaer: Fru. Statsminister Mette Frederiksen: DET ER ET KNÆFALD FOR ALT DET FORKERTE NÅR VI BEGYNDER AT CENSURERE OS SELV, OG DET ER LIGEGYLDIGT HVOR CENSUREN ER OM DET ER I AVISENS SPALTER, OM DET ER I VORES TALE, OM DET ER LÆRENS UNDERVISNING ELLER I NOGET FJERDE. AL FORM FOR CENSUR ER DØDSENSFARLIGT OG IMOD VORES DEMOKRATI OG VORES DANSKE VÆRDIER. Hr. Bjørn Brandenburg: DERES AFSKY MÅ TIL ENHVER TID VIGE FOR VORES YTRINGSFRIHED. VI SKYLDER HINANDEN OG VORES KOMMENDE GENERATIONER AT GØRE MEGET MERE FOR AT VOGTE OVER DET FRIE ORDS BETYDNING OG VÆRDI. IGEN OG IGEN BLIVER VI MINDET OM HVOR SÅRBART DET ER. (Hvor ville jeg ønske at det var den Hr. Brandenburg der skulle stemme her i dag!) Hr. Frederik Vad Nielsen: VI LADER ISLAMISTER KVÆLE YTRINGSFRIHEDEN OG SVIGTER VORES EUROPÆISKE KULTURARV. (Det er så korrekt at det gør helt ondt!) Hr. Rasmus Stoklund: YTRINGSFRIHEDEN MISTER SIN VÆRDI, HVIS DEN STOPPER, SÅ SNART NOGEN YTRER NOGET KONTROVERSIELT. (Jeg er fuldstændigt enig!) Hr. Jan E. Jørgensen: DET NYTTER IKKE AT FORHANDLE MED TERRORISTER OG GIVE EFTER FOR DERES KRAV FOR BARREN BLIVER KONSTANT SÆNKET. SELVOM VI NOK KAN BLIVE ENIGE OM AT AFBRÆNDINGER AT KORANEN ER PRIMITIVE PROVOKATIONER (Jeg kunne ikke have sagt det bedre selv!) Hr. Morten Dahlin: HVOR ER JEG EGENTLIG GLAD FOR AT LEVE I ET LAND HVOR RASMUS PALUDAN HAR LOV TIL AT DEMONSTRERE PÅ NØRREBRO. HVOR ER JEG EGENTLIG GLAD FOR AT LEVE I ET LAND HVOR HITZ UT TAHRIR HAR LOV TIL AT DEMONSTRERE FORAN CHRISTIANSBORG. YTRINGSFRIHEDEN GÆLDER FOR OS ALLE – OGSÅ TOSSERNE! (Præcis! Halleluja!) Hr. Udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen: TERRORTRUSLEN MÅ IKKE ÆNDRE VORES LEVEVIS, VI DANSKERE VIL IKKE GÅ PÅ KOMPROMIS MED VORES ÅBNE SAMFUND, DEMOKRATI, YTRINGSFRIHED. DET ER VÆRDIER DER ER RODSFÆSTET I ENHVER DANSKER! OG DET ER VÆRDIER

SOM VI SKAL VÆRNE OM! Og jeg har mange flere citater, vi kan ikke nå jer alle. Men i ved hvad i har sagt, i skal leve med jeres egne ord, jeres egne handlinger og jeres egen samvittighed når i sidder alene i mørket. Men de citerede ord, det er alle ord som jeg kan stå bag! Men hvem er i nu, der står her foran mig når ekstasen over de ord til kamp for demokrati og frihed de fortager sig i fortidens tåger? Er i de brændende forkæmpere for den danske frihedstrang og folkesjæl? Eller kujoner der forkaster idealerne så snart det bliver lidt besværligt? I denne debat, om hvor vidt vi skal stå på frihedens side eller om vi skal underkaste os fremmede despoters trusler, voldsmandens og kalifatets veto. Der mindes jeg også præsten Kaj Munks prædiken fra december 1943, ja for næsten præcis 80 år siden prædikede han disse ord for sin menighed, disse ord som af mange ses som værende årsagen til at besættelsesmagten slog ham ihjel. Citat:

»Jeg kan ikke være med til at takke Gud for, at vi er "Holdt uden for Krigen". For det første er vi jo ikke udenfor. Vort land er besat. Hvad det kan komme til at betyde for os af blod og brand ved bombeangreb og invasion, ved ingen. Og for det andet kan man ikke takke Gud for, at han hjalp én med at snyde i hestehandel. Gud forlangte Kamp af os. Vi sveg hans Bud, og vi sveg vort eget Ord og Beslutning. Man skal ikke gøre Nar ad Gud ved at takke ham for, at Fanden hytter sine. Vi har skulket fra vor pligt. Vi lader andre bløde for vor skyld og vor sag. Vi har solgt vor sjæl til kompromisets onde ånd og skrevet kontrakten under med andres blod. Derfor er det, alt lykkes for os. Hvor er vort folks kamp for den tro, det hidtil har påberåbt sig? Hvor er dets indsats til sejr for de idealer, som det dog ønsker skal sejre? Så hvis vi slipper nu, men svenskerne ikke gør, så skal vi ikke være taknemmelige, glade eller stolte, for vores regering sveg vores egne principper og vi undgik nok Kamp, men den skulle vi have taget.«

Kujonen får måske sin fred, men som enhver ved, så er kujonens fred kortvarig og fyldt med frygt. For hvornår gør man bøllerne opmærksom på sig selv igen? Hvornår skal man næste gang kues og trykkes til nye indrømmelser?

Nej kære kollegaer, jeg vil ikke kujonens vej, jeg vil hellere have kampen, om så den skal vare hele mit liv.

Alle i denne sal har stadig muligheden for at vælge det samme. Alt skal være tilgivet og glemt, hvis I gør det.

Men hvis I ikke gør, kommer I aldrig til at undslippe jeres egen samvittighed.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Folketingstale, Liberal Alliance, Politisk tale

Relateret

14. november 2023

7. december 2023

7. december 2023

7. december 2023

7. december 2023

7. december 2023

7. december 2023

7. december 2023

7. december 2023

7. december 2023

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/steffen-larsens-tale-ved-3-behandlingen-af-koranlov>